

भवति एवं प्राचीनावीती भवति" इति । प्रतिष्ठापयति यज्ञोपवीतमिति शेषः । तथाचामरसिंहोऽपि "उपवीतं यज्ञसूत्रं प्रोद्धते दक्षिणे करे । प्राचीनावीतमन्यस्त्रिषीतं कण्ठलम्बितम्" इति । "सावित्रीमन्यसंयुक्तं उपवीतं तत्राच्युत" इति ब्रह्मपुराणोऽपि पूजादर्शनात् । गायत्रीमन्त्रेण उपवीतं कर्तव्यमिति प्रतीयते । लौकिकास्तु सावित्रीमन्यरिति वदन्ति मयूरसंख्यया वेष्टितमन्यरिति लौकिकव्यवहारः । विद्याकरधृतं "यथा यज्ञोपवीतम्" । इत्यादिवाक्यात् उत्तरोपवीतमपि यज्ञोपवीतवत् सव्यापसव्यत्वादिना धार्यं विवृतं शुद्धितत्त्वे । पितादीन्वादिना मातामहादि त्रयपरिग्रहः । तथाच विष्णुपुराणे "तिरपः प्रीणनाथीय देवानामपवर्जयेत् । ऋषीणाञ्च यथान्यायं सकृद्वापि प्रजापतेः । पितॄणां प्रीणनाथीय तिरपः पृथिवीपते ! । पितामहेभ्यश्च तथा प्रीणयेत् प्रपितामहान् । मातामहाय तत् पितृ तत्पितृ च समाहितः । दद्यात् पित्रेण तीर्थेन काम्यज्ञान्यत् शृणुष्व मे" । स्रुतिसारे धृतम् "वामहस्ते तिलान् दत्त्वा जलमध्ये तु तर्पयेत् । ज्ञानसाध्यक्षे पात्रे रोमकुंभे न कुत्रचित्" । जलतर्पणे रोमरहितप्रदेशे वामबाहौ वस्त्राच्छादिते तिलान् संस्थाप्य । स्रृष्टारहितदक्षिणहस्त-तर्ज्जन्यङ्गुष्ठयोरन्यतरेण तिलान् गृहीत्वा वामहस्त-तलेन स्थापयित्वा तर्पयेदिति मदनपारिजातः । अतएव मरीचिः "सक्तहस्तञ्च दातव्यं न स्रृष्टां दर्शयेत् कचित् । वामहस्ते तिला आह्वा सकृदहस्तञ्च दक्षिणम्" । सक्तहस्तं प्रसारितहस्तं यथा स्यात् । एवं स्रृष्टा प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोगे सन्दंशरूपः । सक्तहस्तञ्च दक्षिणम्" इति दक्षिणहस्तं तिलरहितं कुर्व्यात् इति नैयतकालीनकल्पतरुः । तथाच नारदीये "अङ्गुष्ठानामिकाभ्यान्तु दक्षिणस्येतरस्थितान् । तिलान् गृहीत्वा पात्रस्यान् ध्यात्वा संतर्पयेत् पितॄन् । देवतः । "रोमसंस्थान् तिलान् दात्वा यस्तु संतर्पयेत् पितॄन् । पितरस्तर्पितास्तेन रुधिराण्यङ्गुलेन च" । इति जलसंस्पृक्षे तर्पणनिषेधमाह वायुपुराणम् "मेघे वर्षति यः कुर्व्यात् तर्पणं ज्ञानदुर्बलः । पितॄणां नरके चोरे गतिस्तस्य भवेद्दुष्प्रभम्" । तथा "शूद्रोदकैर्न कुर्वीत तथा मेघादिनिःसृतैः" । इति मेघादि दर्शनादिति लोचं दी । योगिवाचस्पत्यः "यद्युद्धृतं जलक्षेत्रे तु

तिलान् संमिश्रयेज्जले । अतोऽन्यथा तु सव्येन तिला-आह्वा विचक्षणैः" । अत्र मेघादौ मदनपारिजाते लिखितम् । "अन्यथा वामहस्तेन" ततस्तर्पणमाचरेदिति । वायुपुराणम् । "तिलदर्भैस्तु संयुक्तं अज्ञया यत् प्रदीयते । तत्सर्वममृतं भूत्वा पितॄणां भवति धृते" । स्मृतिः "रविशुक्रदिने चैव द्वादश्यां आश्विनसरे । सप्तम्यां जन्मदिवसे न कुर्व्यात्तिलतर्पणम्" । मत्स्यपुराणे "संक्रान्त्यां निधि सप्तम्यां रविशुक्रदिने तथा । आर्द्रे जन्मदिने चैव न कुर्व्यात्तिलतर्पणम्" । आर्द्रे आमावास्यातिरिक्ता आर्द्रे "नीलप्रगल्भविमोक्षेण आमावास्यां तिलोदकैः । वर्षासु दीपदानेन पितॄणां मणूषो भवेत् । आमावास्यान्तु ये मर्त्याः प्रयच्छन्ति तिलोदकम् । पात्रमौदुन्वरं प्राप्य मधुमिश्रं तपोधनाः ! । कृतं भवति तत् आर्द्रं रहस्यञ्च सदा भवेत् । विशेषतश्च जाह्नव्यां सर्वदा तर्पयेत् पितॄन् । न काल-नियमस्तत्र क्रियते सर्वकर्मसु" । बौधायनः "न जीवत्पितृकः कृष्णैर्स्तिलैस्तर्पणमाचरेत् । सप्तम्यां रविवारे च जन्मर्जदिवसे च" । स्मृतिः "निषिद्ध-दिनमासाद्य यः कुर्व्यात्तिलतर्पणम् । रुधिरं तद्भवेत्ततोयं दाता च नरकं व्रजेत्" । प्रतिप्रसवमाह स्मृतिः "अयने विष्टवे चैव संक्रान्त्यां यज्ञेषु च । उपाकर्मणि चोत्सर्गे युगादौ मृतवासरे । सूर्य्यशुक्रादिवारेऽपि न दोषस्तिलतर्पणे । तीर्थे तिथिविशेषे च कार्यं प्रेते च सर्वदा" । स्कन्दपुराणम् "तार्थमात्रे तु कर्तव्यं तर्पणं सति लोदकैः । योऽन्यथा तर्पयेन्मूढः स विष्टायाम् भवेत् कृमिः । विशेषतस्तु जाह्नव्यां सर्वदा तर्पयेत् पितॄन्" । एतच्च निषिद्धदिनतर्पणविधायकम् । "तीर्थे तिथिविशेषे च गङ्गागमं प्रेतपक्षके । निषिद्धेऽपि दिने कुर्व्यात्तर्पणं तिलमिश्रितम्" इति मदन-पारिजातविद्याकरराजमेयिधृतमरीचिवचनात् । तिलाभावे पितृतीर्थेन प्रतिनिधिना तर्पणम् "तिलाना-भ्यभावे तु सुवर्णरजतान्वितम् । तदभावे निषिद्धेस्तु दर्भैस्तोयैर्न चान्यथा" इति याज्ञवल्क्यात् । सुवर्ण-रजतान्वितं सुवर्णरजतसूत्रम् । अतएव "सुलभं सकलं पुण्यं यत्तदामादिजं फलम् । गङ्गातोयैश्च सति लोदुर्लभं पितृतर्पणम्" इति भविष्यपुराणे गङ्गातोयस्य दुर्लभत्वसक्तम् न च तदभावात्तर्पणभावः आतातपः "पितॄणां पितृतीर्थेन जलं विज्ञेयचो-